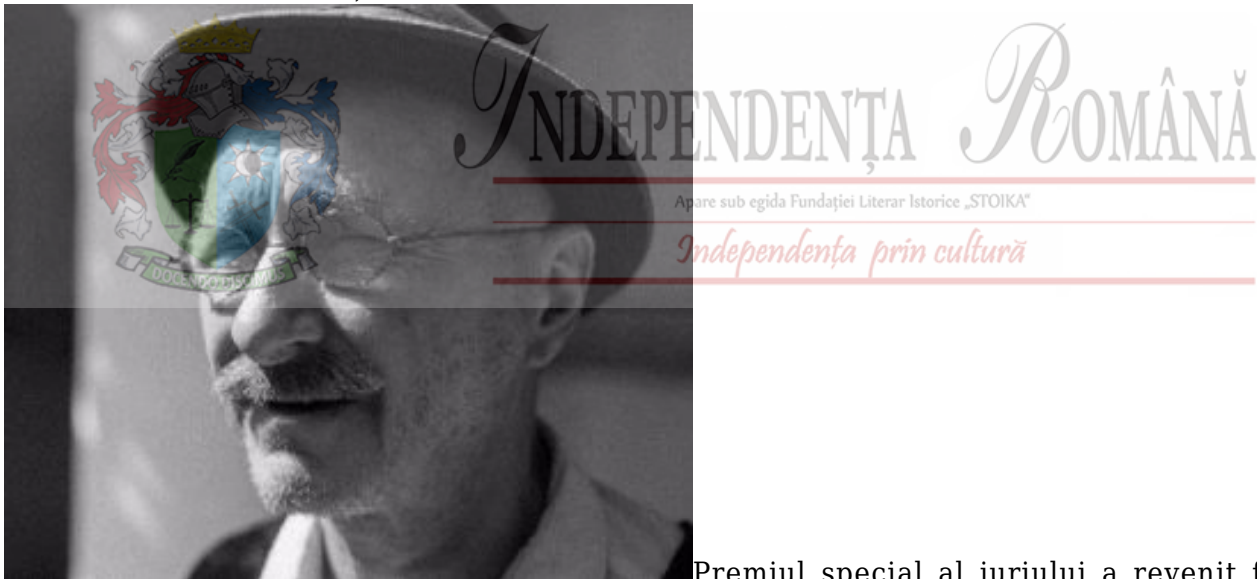

Nu pot semna o rubrică de cultură și educație și să nu mă înfior atunci când aud niște extravagante, ca să fiu delicată în exprimare, de genul scoaterii baladei Miorița din cărțile școlare. Quousque tandem abutere,/.../ patientia nostra? după cum îl apostrofa Cicero pe Catilina. Bineînțeles, până când vom mai tolera ca toți neaveniții să dispună după creierul lor, de valorile culturale și de educarea tinerei generații? Ne întoarcem la epoca de tristă amintire, când Doina lui Eminescu era interzisă, și din Luceafărul literaturii românești se studia doar Împărat și proletar? Când Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Noica și toată crema literaturii noastre „erau transfugi periculoși” al căror nume nici nu-l puteai pronunța, dacă nu voiai să fii catalogat drept dușman al poporului? Când poezia lui Arghezi era considerată artă pentru artă, lipsită de orice valoare și chiar periculoasă, denigrată de Sorin Toma, în cele patru articole din 1948, sub titlul Poezia putrefacției sau putrefacția poeziei.

Nu se poate să mai tolerăm asemenea situații! Cred că trebuie să ne gândim bine și să ne alegem factori de decizie competenți, care să lupte pentru prestigiul țării noastre în lume, pentru plasarea ei pe locul ce i se cuvine și să contribuie la educarea corespunzătoare a tinerei generații, care este, evident capabilă, ca dovadă exodul numeroșilor tineri de valoare, care ajută la dezvoltarea altor țări, țări care-i primesc cu brațele deschise pentru calitățile și rezultatele lor în muncă. În perioada mai-iunie am avut o avalanșă de evenimente culturale: în 27 mai a avut loc, în Sala Studio a Teatrului Național, Gala Premiilor UCIN. Aș putea spune că Moromeții II, a spulberat toate premiile importante: pe lângă Marele Premiu și Trofeul Uniunii Cineaștilor, filmul lui Stere Gulea s-a bucurat de Premiul pentru decor (Cristian Niculescu), pentru costume (Dana Păpăruz), pentru interpretare masculină (Horațiu Mălăieșe în rolul lui Ilie Moromete).

Premiul special al juriului a revenit filmului *Touch me not*, în regia Adinei Pintilie; Premiul președintelui UCIN a fost acordat lui Alexandru Nagy, pentru rolul din *Moon Hotel Kabul*; Premiul de debut Opera Prima „Alexandru Tatos” i-a revenit Mihaelei Popescu, pentru filmul *În Pronunțare*; Premiul pentru imagine a fost acordat lui Marius Panduru pentru filmul *În Pronunțare*; iar Premiul pentru interpretare feminină, l-a primit Iulia Lumânare, pentru rolul Cristinei din filmul *Prororoca*. Și asta ca să nu amintesc decât de principalele premii acordate. Un alt eveniment cultural a fost a **XIV- a ediție a Bookfest** (care s-a desfășurat între 29.05. și 2.06 a.c. în complexul expozițional Romexpo. Salonul de Carte Bookfest, orga-nizat de Asociația editorilor din România) a prilejuind numeroase evenimente, lansări de carte, întâlniri cu scriitorii îndrăgiți, 4000 de titluri de carte, un milion de cărți vândute. Invitat de onoare, Marea Britanie, unsprezece scriitori contemporani, zece britanici și un român stabilit în Marea Britanie (Eugen Ovidiu Chirovici).

A urmat vizita de trei zile a Papei, teologul (Francisc I), în România. Un adevărat tur de forță, de la primirea triumfală de pe aeroport, la vizitarea Patriarhiei, la rostirea rugăciunii Tatăl Nostru de la

Catedrala Neamului. Acest smerit papă a știut să-și atragă simpatia tuturor creștinilor, prin simplitatea, credința, dragostea cu care s-a apropiat de copii și de cei sărmani, încercând cu felul lui simplu să aline cât de cât, durerile lumii. Vizita la Șumuleu Ciuc și darul făcut catedralei de acolo, un trandafir de aur. Beatificarea, celor 7 episcopi greco-catolici, de la Blaj, urmărită de 120000 de credincioși, și plecarea de la Sibiu, unde în pofida unei ploii torențiale, oamenii l-au așteptat cu drag, ca să-și ia rămas bun de la acest OM care știe să iubească și îndeamnă la dragoste și apropiere, care și-a cerut iertare de la comunitatea țigănească pentru modul în care a tratat-o Biserica, ținându-i pe țigani 500 de ani în robie. A fost o vizită de neuitat, răsplătită, cu dragostea ce i se cuvenea, din partea tuturor celor care l-au urmat. Desigur, știu că apropierea dintre creștinii ortodocși și cei catolici și de alte confesiuni, este destul de greu de realizat, dar, îndrăznesc să spun că sărbătorirea Paștelui la aceeași dată, care se pare că este pe cale de a se realiza, ar fi de mare folos și nici nu ar fi atât de greu de rezolvat. Distribuitorul Voodoo Films a pus la dispoziția presei două avanpremiere (13 și 14 iunie - la Muzeul țaranului român și respectiv, la cinemateca Union) ale filmului Apusul / Sunset, în regia lui László Nemes (Oscarul, din 2016, pentru cel mai bun film străin, care luase deja marele Premiu, la Cannes în 2015 și, după aceea, Globul de aur). Apusul, a cărui premieră a avut loc la Veneția, în 2018, cel de-al doilea film de lung metraj în regia lui László Nemes, a fost recompensat cu Premiul criticii FIPRESCI. Ambele avanpremiere s-au bucurat de prezența regizorului și a actorului român Vlad Ivanov, care ne-au împărtășit o serie de momente interesante din timpul filmărilor. Acțiunea filmului se petrece în anul 1913, înainte de Primul Război Mondial. Epoca zbuciumată, a destrămării imperiului austro-ungar, modernitate și decădere morală. După cum afirma regizorul:

„cred că trăim între-o lume care nu e foarte diferită de cea de dinaintea Marelui Război din 1914, o lume complet oarbă față de forțele de distrugere își începe decăderea din interior, Pentru noi, istoria e acum...”

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Este povestea lui Irisz Leiter (Juli Jakab), fiica unui vestit pălărier din Budapesta, care vine, după falimentul tatălui, să se angajeze în calitate de croitoreasă, la firma ce-i purta numele. Deși e convins de calitățile ei, Oskar Beill (Vlad Ivanov) refuză să o angajeze. De la un necunoscut află că are un frate, Kalman, în căutarea căruia pornește. În redarea magistrală a atmosferei fantastice a epocii se simte modul de gândire a istoricului devenit regizor, după o ucenicie laborioasă care i-a adus 30 de premii la cele peste 100 de Festivaluri la care a participat, cu filmele de scurt și de lung metraj, ca asistent de regie. Referindu-se la filmul Apusul, Nemes spunea: „Acest film este mărturia declarației mele de dragoste pentru cinema, la aproape un secol după filmul plin de speranță al lui Murnau, Sunrise, căruia îi aduc un omagiu.” Vlad Ivanov, care tocmai terminase filmul lui Corneliu Porumboiu, La Gomera, s-a prezentat la filmarea Apusului, cel de-al doilea film în limba maghiară după Hier, al lui Balint Kyeneres.

Beatrice Kiseleff